

Resolució 1017/2024, de 5 de setembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 24/2024**Administració reclamada:** Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals S.A.**Informació reclamada:** Despeses d'una entrevista a una actriu al programa Col-lapse.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: Essent la CCMA un subjecte obligat, la informació sol·licitada és sens cap mena de dubte informació pública, doncs les "Despeses directes i indirectes de l'entrevista a l'Actriu al Programa Col-lapse del Sr. Xxxx. Pagament directe a la entrevistada o alguna agència que la representi, despeses d'allotjament, dietes, transports..., detallat per conceptes" és informació que la CCMA, entitat subjecte a la llei 19/2014, te en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat, doncs ha estat qui ha contractat i pagat l'entrevista a l'actriu en el programa indicat, ja sigui directament o a través d'una productora.

Per tant, la cessió de dades personals en el marc de l'accés a la informació pública no requereix del consentiment de l'afectat per ser legítima, sinó que esdevé legitimada pel fet que una llei, la de transparència, estableix l'obligació de les administracions de satisfer el dret d'accés a la informació pública (article 18.1 LTAIPBG), amb la sola condició que s'ajusti a les condicions (articles 23 i 24 LTAIPBG) i la finalitat (preàmbul i article 1 de l'LTAIPBG) establertes a la llei de transparència. La pròpia LOPDGD ho disposa explícitament en la seva Disposició addicional segona, en establir que, tant en matèria de publicitat activa com del dret d'accés, quan la informació contingui dades personals, s'ha de regir per les disposicions de la llei de transparència aplicable al cas, en primer lloc, i a la normativa de protecció de dades personals.

Efectivament, tenint en compte que la CCMA és una entitat pública a la què correspon la gestió del servei públic de comunicació audiovisual, el capital de les quals ha estat subscrit íntegrament per la Generalitat per mitjà de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (article 18 de la llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, LCCMA) i que es nodreix anualment de partides del pressupost de la Generalitat determinades pel contracte programa (article 21.1.g de l'LCCMA), no hi ha dubte que la informació que permeti a la ciutadania conèixer quina gestió es fa d'aquest servei així com dels ingents recursos públics que s'hi destinen, és informació rellevant des de la perspectiva de la transparència.

En definitiva la CCMA no ha demostrat que el dany al·legat sigui indubitat i concret, substancial, real, manifest i directament relacionat amb la divulgació de la informació. És important tenir en compte que CCMA SA es finança amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat (art. 21.1.g) Llei 11/2007 d'11 d'octubre de CCMA. En l'exercici de les seves funcions implica que s'utilitzin fons públics i, per això, la seva gestió ha de ser objecte d'escrutini. Un escrutini que sens dubte ha d'arribar a la dada que s'ha demanat en la sol·licitud d'accés a la informació pública: la retribució rebuda per l'Actriu per la seva participació en el programa indicat. Aquesta informació és, al nostre parer, essencial per a la rendició de comptes per l'ús de fons públics, entesa com un dels elements essencials en què se sustenta la LTAIBG.

Paraules clau: Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals SA. Programa. Actriu. Retribució. Desestimació. Límits. Tercers. Dades personals. Intimitat. Interessos econòmics i comercials. Interès privat legítim. Estimació. Sense límits.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 8 de gener de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 24/2024, presentada per una persona contra la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals S.A, en endavant (CCMA), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, en relació al procediment previst a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 d'octubre de 2023 la persona reclamant presenta sol·licitud d'accés a la informació pública a la CCMA, en els següents termes: "Despeses directes i indirectes de l'entrevista a l'Actriu" al Programa Col·lapse del Sr. Xxxx. Pagament directe a la entrevistada o alguna agència que la representi, despeses d'allotjament, dietes, transports....., detallat per conceptes".
3. El reclamant adjunta a la reclamació la resolució de la CCMA de 13 de desembre de 2023 per la que es desestima la petició en allò referent a la retribució percebuda per l'Actriu, i estima parcialment la sol·licitud, en allò referent tant a les despeses de trasllat de l'Actriu i la persona que la va acompanyar. La desestimació de la sol·licitud d'accés sobre la retribució rebuda per l'Actriu es basa sintèticament en els següents arguments:

3.1 La informació sol·licitada no és informació pública d'acord amb l'article 2.b) de la Llei 19/2014 LTAIPBG. "La retribució percebuda per l'Actriu no té a veure amb l'exercici de l'activitat i funcions públiques de la CCMA SA, ja que difícilment poden tenir aquest caràcter les informacions sobre la retribució que perceben les persones que són entrevistades en els seus programes de televisió. En no afectar a l'exercici d'activitats o funcions públiques, sinó de terceres persones privades, la informació sol·licitada no pot ser qualificada com a informació pública, sinó privada,...".

"D'altra banda, cal fer avinent que la petició que efectua la Part Interessat és contrària a la finalitat perseguida per la normativa en matèria de transparència, ja que la petició, a criteri de la CCMA SA, no té per objecte sotmetre a escrutini l'acció de CCMA SA en la gestió dels recursos públics sinó que va més enllà en la mesura que s'obtindria informació econòmica i comercial de l'Actriu, que fins i tot té transcendència tributària i fiscal, considerant-se per tant que la petició no esta justificada amb la finalitat que persegueix la llei de transparència".

3.2 La informació sol·licitada està protegida per l'accés a dades personals. "La retribució és una dada de caràcter personal protegida per la normativa de protecció de dades que fa que hagi de prevaldre, amb caràcter general, el respecte a la protecció de dades i a la intimitat. En aquest sentit, per tal que la CCMA SA pogués facilitar a tercers la retribució de l'Actriu seria necessari obtenir el previ consentiment d'aquesta, consentiment que la CCMA no en disposa".

3.3 Al·leguen, en referència a la doctrina GAIP, que la divulgació dels ingressos d'una persona física facilita l'obtenció d'un perfil econòmic de la persona afectada que pot acabar causant-li perjudicis professionals, laborals, personals, i queda afectada la seva vida privada. "...no existeix motiu jurídic raonable ni lògic per afirmar que la retribució d'un treballador públic no es pot facilitar de manera individualitzada, sinó agregada, però en canvi sí es pot facilitar de forma individual la retribució que va percebre l'Actriu, la qual, cal recordar, no es directiva ni ostenta un càrrec en l'organització de la CCMA SA. Mantenir que la retribució individual d'un empleat públic no és accessible per part de tercers però sí la d'una persona aliena a la CCMA, comportaria donar un tractament privilegiat a l'empleat públic, en detriment de terceres persones privades alienes a la CCMA, i discriminatori per a una persona que no forma part del sector públic, discriminació aquesta que no empara la Llei de Transparència".

3.4 La CCMA al·ludeix a la naturalesa jurídica de la pròpia entitat. "La CCMA SA no és una administració pública sinó una empresa pública en forma de societat anònima que actua com a prestador de serveis de comunicació audiovisual que concorre en el mercat audiovisual amb tots els altres operadors públics i privats, tant de Catalunya com de l'estat Espanyol, actuant en règim de competència en dit mercat. En el supòsit que a la CCMA SA se li imposés una obligació addicional de transparència sobre la informació dels entrevistats que trenqués amb els paràmetres de confidencialitat que prevalen entre la resta d'entitats privades de televisió i els col·laboradors se li provocarien greus perjudicis en termes de competitivitat i de la seva viabilitat econòmica. En aquest sentit és d'aplicació el límit al dret d'accés previst a l'article 14.1.h) de la Llei Estatal de Transparència (Llei 19/2013) -afectació dels interessos econòmics i comercials- tal com reconeix el Dictamen 1/2016, de 11 de maig, de la Comissió de Garantia del Dret d'accés a la Informació.

Tenint tot això en compte, resulta innegable que la difusió de la informació sol·licitada suposa un dany cert per als interessos comercials i econòmics tant de la CCMA SA com de l'Actriu que la situaria en una posició de desavantatge en relació amb la resta d'operadors de televisió amb qui competeix i erosionaria el prestigi i la pervivència econòmica de la CCMA SA, un perjudici pels seus interessos econòmics i comercials que s'han justificat de forma suficient, de manera que és perfectament adequada i oportuna l'aplicació de la limitació de l'article 14.1.h) de la Llei Estatal de Transparència (Llei 19/2013), existint en aquest cas un interès públic del dret d'accés que ha de cedir en benefici dels interessos econòmics i comercials de la CCMA SA que cal preservar".

4. En la reclamació presentada davant la GAIP el reclamant al·lega al respecte de la resolució referenciada en l'apartat anterior que: "He trobat una resolució semblant de la GAIP en la que requereix donar aquest tipus de dades, la Resolució 575/2020, de 22 d'octubre. Per altra

banda el 2018 la mateixa Generalitat de Catalunya em va donar les despeses pagades als tertulians dels programes de TV3 Tots es mou i de Catalunya Radio el Mati.

Entenc que son diners públics, no esmenten si han aplicat l'article 31 Afectació de drets o interessos de tercers. Per mi és d'interès públic”.

5. El 26 de gener de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El mateix dia la GAIP comunica la Reclamació a la CCMA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 16 de febrer de 2024 la CCMA fa arribar a la GAIP l'expedient i informe sol·licitats. L'informe reproduïx bàsicament la Resolució de 13 de desembre de 2023. Així mateix identifica els següents tercers afectats: l'Actriu i l'empresa de producció Yyyy, tot i que fins a la data de la present resolució no consta que aquesta informació hagi estat facilitada.
8. El 28 de febrer es dona trasllat de l'informe i expedient al reclamant advertint-lo de la possibilitat de presentar al·legacions al citat informe sense que consti que ho hagi fet.
9. El 13 de juny de 2024 el reclamant presenta instància sol·licitant informació respecte de l'estat de tramitació del present expedient.
10. El 27 de juny de 2024 la GAIP sol·licita a la CCMA a través d'una trucada telefònica les dades de contacte dels tercers afectats per la informació sol·licitada, l'Actriu i l'empresa de producció Yyyy. L'11 de juliol de 2024 la GAIP reitera la petició de les dades de contacte dels tercers afectats. A data de la present resolució, no consta que aquesta informació hagi estat facilitada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits

enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada

El primer que cal determinar en el cas que ens ocupa és si la informació sol·licitada: “Despeses directes i indirectes de l'entrevista a l'Actriu en el programa Col·lapse del Sr. Xxxx. Pagament directe a la entrevistada o alguna agència que la representi, despeses d'allotjament, dietes, transports..., detallat per conceptes”, és informació pública, tot tenint en compte que part de la informació sol·licitada ha estat estimada i lliurada, la que fa referència a les despeses de trasllat de l'Actriu i la seva acompanyant. Així doncs la informació sobre la que queda pendent l'accés és: “pagament directe a l'entrevistada o alguna agència que la representi”. L'article 2.b) de la Llei 19/2014 de 29 de desembre LTAIPBG, defineix la informació pública com: “Informació pública: la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”. Així mateix l'article 53.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer desenvolupa el concepte d'informació pública: “inclou tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions”.

D'altra banda cal determinar també si la CCMA, és subjecte obligat. Segons l'article 3.1 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals “és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar”. I l'article 3.2 del mateix text legal estableix que “La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals resta formalment adscrita a l'Administració de la Generalitat per mitjà del departament competent en matèria audiovisual”. Essent aquesta la naturalesa jurídica de la corporació i la seva vinculació amb la Generalitat, la CCMA és sens dubte subjecte obligat d'acord amb allò establert a l'article 3.1.b) de la Llei 19/2014 que estableix que és subjecte obligat els organismes i ens públics, les societats amb participació majoritària o vinculades amb les administracions a què fa referència la lletra a) entre altres.

Essent la CCMA un subjecte obligat, la informació sol·licitada és sens cap mena de dubte informació pública, doncs les “Despeses directes i indirectes de l'entrevista a l'Actriu al Programa Colapse del Sr. Xxxx. Pagament directe a la entrevistada o alguna agència que la representi, despeses d'allotjament, dietes, transports...., detallat per conceptes” és informació que la CCMA, entitat subjecte a la Llei LTAIPBG, té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat, doncs ha estat qui ha contractat i pagat l'entrevista a l'actriu en el programa indicat, ja sigui directament o a través d'una productora.

Cal recordar que l'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG) i l'exercici d'aquest dret d'accés no resta condicionat a l'existència d'una motivació prèvia expressada per la persona sol·licitant (art. 26.2 in fine de l'LTAIPBG).

En aquest sentit i en referència a la motivació, tot i que com ja s'ha exposat, aquesta no és necessària, l'entitat reclamada resol que “la petició que efectua la Part Interessat és contrària a la finalitat perseguida per la normativa en matèria de transparència, ja que la petició, a criteri de la CCMA SA, no té per objecte sotmetre a escrutini l'acció de CCMA SA en la gestió dels recursos públics sinó que va més enllà en la mesura que s'obtindria informació econòmica i comercial de l'Actriu, que fins i tot té transcendència tributària i fiscal, considerant-se per tant que la petició no està justificada amb la finalitat que persegueix la Llei”. En aquest cas la CCMA SA s'excedeix en la seva interpretació. El reclamant a la SAIP no va motivar la seva petició, i sí ho fa en la RGAIP, quan diu que: “Entenc que son diners públics, no esmenten si han aplicat l'article 31 Afectació de drets o interessos de tercers. Per mi és d'interès públic”. En darrer terme, cal recordar que la transparència és un dels eixos claus en aquest canvi de cultura que estableix noves maneres de relació entre l'Administració i la ciutadania. La Llei es proposa assolir tres objectius, tots tres molt ambiciosos: en primer lloc, recuperar i incrementar la confiança dels ciutadans envers la gestió pública i la política. En segon lloc, facilitar i promoure el retiment de comptes. I, finalment, garantir l'ètica dels gestors públics i els governants. En aquests termes s'expressa el preàmbul de la Llei. Informar en què es destinen els diners públics és un exercici de retiment de comptes.

3. Sobre protecció de dades i dret a la intimitat

La CCMA al·lega, en resum, que la petició d'informació afecta a l'esfera personal i privada de l'Actriu, que la retribució és una dada de caràcter personal protegida per la normativa de protecció de dades i ha de prevaldre la protecció de dades i el dret a la intimitat, i pel cas que la dada

s'hagués de fer pública necessària el consentiment de l'Actriu del que la CCMA no disposa. Cita el Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, per a continuació relacionar-ho amb els límits d'accés a la informació pública previstos als articles 23 i 24 LTAIPBG, i conclou que l'Actriu no és alt càrrec o bé directiu de la CCMA. A continuació porta a col·lació la doctrina d'aquesta Comissió i de l'APDCAT en matèria d'accés a les retribucions dels empleats públics, que no són alts càrrecs o càrrecs directius, en què la informació s'ha de donar de forma agregada, impedit que es pugui identificar a cap persona en concret, amb la finalitat d'evitar l'obtenció d'un perfil econòmic que pot acabar afectant a la vida privada. Després de l'exposició d'aquesta doctrina la CCMA, conclou que a l'Actriu li és d'aplicació aquesta mateixa doctrina malgrat no és treballadora pública: "perquè no existeix motiu jurídic raonable ni lògic per afirmar que la retribució d'un treballador públic no es pot facilitar de manera individualitzada, sinó agregada, però en canvi si es pot facilitar de forma individual la retribució que va percebre l'Actriu, la qual, cal recordar, no es directiva ni ostenta un càrrec en l'organització de la CCMA SA. Mantenir que la retribució individual d'un empleat públic no és accessible per part de tercers però sí la d'una persona aliena a la CCMA comportaria donar un tractament privilegiat a l'empleat públic, en detriment de terceres persones privades alienes a la CCMA, i discriminatori per a una persona que no forma part del sector públic, discriminació aquesta que no empara la Llei de Transparència".

De fet aquesta Comissió ja ha resolt un cas molt similar al present, concretament en la resolució 575/2020, de 22 d'octubre, en la Reclamació 272/2020, també contra la CCMA, i aquesta resolució reproduceix els mateixos arguments.

En relació amb la referència que fa la CCMA al límit derivat de la protecció del dret a la intimitat, cal dir que no resulta aplicable al cas, ja que el pagament de la factura corresponent a una entrevista, és una informació retributiva que no es pot considerar informació íntima. Així ho estableix la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 546/2020, que considera que només es poden equiparar a dades íntimes aquelles dades personals especialment protegides relacionades taxativament a l'article 23 LTAIPBG: la ideologia, la afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives. En els mateixos termes es va expressar la interlocutòria 3/2021 de 8 de febrer de 2021 de la Secció 5a de la sala contencions administrativa del TSJCAT, Recurs 3612/2020 - Peça separada suspensió 229/2020 que va resoldre les mesures cautelars que s'havien sol·licitat contra la resolució 575/2020 d'aquesta comissió: "Al respecto, por lo que se refiere al derecho invocado vinculado con la protección de datos, sobre lo que no se pronuncia el dictamen de la Autoritat Catalana de Protecció de Dades, la retribució percebida con cargo en todo o en parte a recursos públicos no está justificado en la solicitud como un dato de especial protección. La consideración de dato especialmente protegido la tienen los que revelen la

ideología, afiliación sindical, religión y creencias o que hagan referencia al origen racial, a la salud y a la vida sexual". Després de reproduir íntegrament l'article 21 LTAIPBG, acaba conclouent que: "Ante ello, sin que suponga prejuzgar el fondo del asunto, ha de señalarse que los datos retributivos y económicos derivados de actividad profesional son personales, y una justificación mínima de la afectación a la intimidad no se encuentra en la solicitud".

Quant al límit relatiu a la protecció de dades personals, efectivament, resulta aplicable al cas en relació amb la persona física afectada, l'Actriu, ja que la dada retributiva associada a una persona identificada és informació protegida per la normativa de protecció de dades personals. Sobre la dada retributiva cal tenir en compte que ja a la desestimació que va fer el TSJC a les cautelars del cas sobre la resolució GAIP 575/2020, en interlocutòria de 18 d'abril de 2021 per la que resolva el recurs de reposició contra la interlocutòria de 08 de febrer, es diu que: "La percepción dineraria o no por una actividad profesional es un dato de carácter personal que de forma automática no se integra en la esfera personal y privada, y precisamente el recurso de reposición adolece de nuevo de esta justificación mínima o indiciaria al menos. Por lo expuesto, ratificándose los razonamientos del auto de 8 de febrero de 2021, ha de desestimarse". Tot i ser una dada personal, l'accés a aquesta informació no requereix del consentiment de la persona afectada, contràriament al que afirma la CCMA, sinó que el seu accés ha de ser determinat d'acord amb el que disposen els articles 23 i 24 LTAIPBG. Ni la normativa de transparència, ni la pròpia normativa de protecció de dades personals, no exigeix el consentiment per a la legitimació del tractament de dades personals. Efectivament, l'article 6.1 RGPD, estableix que per a que un tractament de dades personals sigui lícit cal comptar amb una base jurídica que legítimi aquest tractament, i aquesta base jurídica legitimant tant pot ser el consentiment de la persona afectada (6.1.a RGPD), com qualsevol altra de les circumstàncies que s'hi preveuen, entre les quals, que "el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento" (6.1.c RGPD). L'article 6.3 RGPD rebla el clau i completa aquesta previsió establint que la cessió de dades per donar compliment a una obligació legal serà legítima, a condició que ho estableixi una norma amb rang de llei, que n'haurà de regular la finalitat i les condicions. Així ho recull també l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD).

Per tant, la cessió de dades personals en el marc de l'accés a la informació pública no requereix del consentiment de l'afectat per ser legítima, sinó que esdevé legitimada pel fet que una llei, la de transparència, estableix l'obligació de les administracions de satisfer el dret d'accés a la informació pública (article 18.1 LTAIPBG), amb la sola condició que s'ajusti a les condicions (articles 23 i 24 LTAIPBG) i la finalitat (preàmbul i article 1 de l'LTAIPBG) establertes a la llei de transparència. La pròpia LOPDGDD ho disposa explícitament en la seva Disposició addicional segona, en establir que, tant en matèria de publicitat activa com del dret d'accés, quan la informació contingui dades

personals, s'ha de regir per les disposicions de la llei de transparència aplicable al cas, en primer lloc, i a la normativa de protecció de dades personals. Tenint en compte que l'article 18.2 LTAIPBG estableix l'obligació de les administracions públiques de garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, s'ha de concloure que el tractament o cessió de les dades personals dels quals l'administració n'és responsable per atendre i satisfer el dret d'accés a la informació pública queda legitimat si, d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, s'ha d'estimar l'accés. Comptant amb aquesta base jurídica legitimant (la LTAIPBG), no resulta necessari el consentiment de les persones afectades, excepte si es tracta de dades sensibles especialment protegides (vida sexual, origen racial, salut, ideologia, creences, afiliació sindical o la comissió d'infraccions penals o administratives). En aquest cas i per expressa disposició de la legislació de transparència, s'haurà d'aportar el consentiment exprés de l'afectat (article 23 LTAIPBG). És obvi que en cap cas existeixen dades que es puguin veure afectades en els registres comptables.

Per tant, cal concloure que en el cas que hi haguessin dades personals en la informació pública sol·licitada, no és necessari el seu consentiment en el cas d'estimació al dret d'accés a la informació pública.

Caldrà avaluar, doncs, si la legislació de transparència legitima, sense el consentiment de la persona afectada, la cessió de dades personals que conté la informació reclamada, i per a això, caldrà veure si la seva estimació resulta de les condicions d'accés a dades personals establertes als articles 23 i 24 LTAIPBG i si és adequada i proporcionada per a la finalitat de la transparència.

L'article 23 LTAIPBG estableix un règim general d'exclusió de l'accés a les dades especialment protegides, o de categoria especial en la terminologia de l'article 9 RGPD (salut, creences, ideologia, religió, vida sexual, origen racial i les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives), tret que la persona sol·licitant porti el consentiment exprés de la persona afectada. És l'únic cas en què el consentiment de la persona afectada és un requisit per a l'estimació de l'accés a la informació, però no és aplicable a la reclamació que ara es resol, ja que, com ha quedat establert a l'inici d'aquest fonament jurídic, la informació retributiva no queda inclosa en aquest supòsit.

Tampoc és aplicable al cas el règim general d'accés que l'article 24.1 LTAIPBG estableix per a les dades merament identificatives del personal al servei de les administracions públiques, ja que l'Actriu no és personal públic.

Per tant, cal sotmetre les dades personals retributives reclamades al règim de ponderació casuística establert a l'article 24.2 LTAIPBG, atenent les circumstàncies personals de les persones afectades que resultin del tràmit de trasllat i a la finalitat de l'accés.

Pel que fa a l'impacte de l'accés en els drets de la persona física afectada, la Comissió ha requerit les dades identificatives per tal de dur a terme el trasllat a tercers (antecedent 10), tal i com preveu l'article 31 LTAIPBG i l'article 62 del Decret 8/2021 DTAIPBG sense que la CCMA hagi proporcionat fins a la data les citades dades. En l'informe que la CCMA va facilitar el passat 26 de febrer de 2024 en el seu punt vuitè indicà els noms de tercers afectats, que son l'Actriu i una productora indicant que les dades serien facilitades en el període més breu possible. A la vista d'aquesta situació i entenent que no es pot demorar més temps la present resolució, el trasllat s'haurà de dur a terme amb posterioritat a la present resolució, i les possibles al·legacions presentades pels tercers s'hauran de valorar en execució de la mateixa.

Quant a la ponderació de la finalitat de l'accés, l'escrit de reclamació fa constar el següent respecte de la motivació: "Entenc que son diners públics, no esmenten si han aplicat l'article 31 Afectació de drets o interessos de tercers. Per mi és d'interès públic". Aquesta finalitat al·legada per la persona reclamant coincideix amb l'interès públic en facilitar i permetre la divulgació de la informació relativa a l'administració de recursos públics i la gestió dels serveis públics. Efectivament, tenint en compte que la CCMA és una entitat pública a la què correspon la gestió del servei públic de comunicació audiovisual, el capital de les quals ha estat subscrit íntegrament per la Generalitat per mitjà de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (article 18 de la llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, LCCMA) i que es nodreix anualment de partides del pressupost de la Generalitat determinades pel contracte programa (article 21.1.g de l'LCCMA), no hi ha dubte que la informació que permeti a la ciutadania conèixer quina gestió es fa d'aquest servei així com dels ingents recursos públics que s'hi destinen, és informació rellevant des de la perspectiva de la transparència.

Finalment, la cessió d'aquestes dades personals legitimada per l'aplicació de l'LTAIPBG s'ajusta també al principi de minimització en la cessió de dades personals establert a l'article 5.1.c RGPD, ja que l'import de les retribucions és una dada adequada, pertinent i necessària per a la finalitat de control de retiment de comptes esmentada, sense que es pugui qualificar de desproporcionada.

De l'exposat se'n desprèn que, d'una banda, la informació reclamada és altament rellevant per a la finalitat de control de la gestió del servei públic de comunicació audiovisual i de l'adequació de la gestió dels recursos públics que s'hi destinen, mentre que, de l'altra, el dany derivat de la difusió de les dades retributives de la persona afectada no suposa una ingerència en la seva intimitat, ni tampoc produeix un dany en el dret a la protecció de dades personals especialment lesiu en el seu cas (i en tot cas la valoració de possibles al·legacions s'haurà de fer en el moment que es pugui dur a terme el trasllat). I, d'acord amb això, la ponderació entre el dret d'accés i el dret a la protecció de dades personals s'ha de resoldre amb la prevalença del dret d'accés a la informació reclamada.

4. Sobre el límit d'afectació dels interessos econòmics i comercials

En darrer terme la CCMA al·lega en el present cas l'aplicació del límit 14.1.h) de la Llei estatal 19/2013 LTAIPBG, doncs la CCMA no és administració pública sinó una empresa pública en forma de societat anònima i la divulgació de les retribucions que satisfà als seus entrevistats tindria efectes negatius sobre la reputació de la CCMA i suposaria un dany cert per als interessos comercials i econòmics tant a la CCMA com a l'Actriu que la situaria en una posició de desavantatge en relació a la resta d'operadors.

En primer lloc, Catalunya disposa de la seva pròpia Llei de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, concretament la 19/2014, de 29 de desembre, i per tant en territori català és d'aplicació aquesta llei, i la llei 14/2013 de 9 de desembre pot actuar com a legislació bàsica, encara que aquest no sigui el cas. El límit del dret d'accés a la informació pública pel cas d'interessos econòmics i comercials està reconegut a l'article 14.1.h), en l'àmbit d'aplicació de la Llei estatal 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), però aquest límit no està recollit per la LTAIPBG, Llei que té capacitat per establir un règim de límits més favorable al dret d'accés a la informació pública.

Així les coses, podríem arribar a entendre que el límit al·legat és el previst a l'article 21.1.f) de la LTAIPBG, en referència a "drets privats legítims".

En segon lloc i en aquest sentit, cal tenir en compte, que d'acord amb l'article 21 de la LTAIPBG, els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. A més, s'ha de precisar que l'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. En el cas que ens ocupa la CCMA SA, no ha acreditat cap dany cert en els seus interessos privats. En la seva al·legació del límit sols parla de: "resulta innegable que la difusió de la informació sol·licitada suposa un dany cert per als interessos comercials i econòmics tant de la CCMA com de l'Actriu que la situaria en una posició de desavantatge en relació amb la resta d'operadors,...". Sols cita la paraula dany cert, però en cap cas acaba per explicar quin és concretament el dany i quin abast té més enllà d'una potencial afectació a aquest bé jurídic protegit. En definitiva, la CCMA no ha demostrat que el dany al·legat sigui indubitat i concret, substancial, real, manifest i directament relacionat amb la divulgació de la informació. És important tenir en compte que CCMA SA es finança amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat (art. 21.1.g) Llei 11/2007 d'11 d'octubre de CCMA. En l'exercici de les seves funcions implica que s'utilitzin fons públics i, per això, la seva gestió ha de ser objecte d'escrutini. Un escrutini que sens dubte ha d'arribar a la dada que s'ha demanat en la sol·licitud d'accés a la informació pública: la retribució rebuda per l'Actriu per la seva participació en el programa indicat.

Aquesta informació és, al nostre parer, essencial per a la rendició de comptes per l'ús de fons públics, entesa com un dels elements essencials en què se sustenta la LTAIBG.

En conclusió, una vegada valorat el test del dany resulta que no és d'aplicació el límit d'accés a la informació pública previst a l'article 21.1.f) de la Llei 19/2014 LTAIPBG, i que per tant la CCMA haurà de facilitar la informació sol·licitada.

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

Pel que fa a la gestió de les dades, el referit Decret 76/2020 li dedica el capítol I del títol II. Concretament, l'article 10 estableix un model de govern de les dades, que és l'instrument organitzatiu que determina els criteris i elements que defineixen el govern de les dades de l'Administració de la Generalitat, estableix els criteris, els responsables del seu desplegament, principis i requeriments així com els subjectes obligats. L'article 19 regula l'accés de les persones a les dades i l'apartat 1, diu "els subjectes de l'article 2 d'aquest Decret impulsen, per defecte, l'obertura de totes les dades que estan en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, incloses les que li subministren altres subjectes obligats per qualsevol normativa, i faciliten tots els mecanismes per garantir l'accés de les persones a aquestes dades, d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades i la de transparència i dret d'accés. Se n'exceptuen les dades la publicitat de les quals resti prohibida d'acord amb l'ordenament jurídic vigent".

Recentment, s'ha aprovat el Model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic per l'Acord de Govern GOV/158/2023, de 25 de juliol (DOGC 8967) que pretén regular “un dels elements fonamentals de la gestió dels serveis basada en les dades” i “garanteix que podran gestionar-se durant tot el cicle de vida a fi d'obtenir la seguretat, traçabilitat, integritat, confidencialitat, privacitat i disponibilitat d'aquestes dades”. Entre els objectius i eixos (punt 2) d'aquest Model s'estableix garantir l'accés a les dades seguint els estàndards de seguretat i de privacitat (d), determinar les responsabilitats per a una gestió eficaç (e), maximitzar la reutilització (g), entre altres. A més, cal establir una estructura que asseguri la gestió arxivística de les dades i la conservació durant el temps que sigui necessària per a la finalitat per a la qual s'ha generat o incorporat a la gestió documental (punt 5.9).

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha de preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, “els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen” i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de setembre de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 24/2024 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2, 3 i 4.
2. Requerir a la CCMA que traslladi aquesta Resolució a les terceres persones que identifiqui i que puguin resultar-ne afectades, en el termini de cinc dies comptadors des de l'endemà de la seva notificació, tot informant-les que la CCMA obre un tràmit d'audiència i que disposen d'un termini de 10 dies per a presentar les al·legacions que considerin oportunes. Així mateix, es requereix que la CCMA que informi la persona reclamant de les dates d'obertura i de tancament d'aquest termini.
3. Requerir a la CCMA que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, un cop hagi finalitzat el tràmit d'audiència a les terceres persones identificades i afectades per aquesta Resolució i havent ponderat els interessos en presència, d'acord amb el fonament jurídic 2 i 3. Si es produeix l'oposició al lliurament de la informació per part d'una tercera persona afectada, caldrà estar al que disposa l'article 34.3 de la LTAIPBG i s'ha de notificar aquesta circumstància a la persona reclamant.

4. Requerir a la CCMA que informi la GAIP, dins del termini de cinc dies, a comptar des de l'endemà de la recepció d'aquesta Resolució, de l'òrgan o la persona responsable del seu compliment, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 24/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb el previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.